

Zwanenzang?

Was dit de zwanenzang van Erika Thijs? De kans dat Limburg het binnenfluks zonder gedeputeerde van Welzijn moet stellen, is niet wenselijk maar wel denkbaar.

Van een vlammerige vrouw als Erika Thijs hoopt een mens dan ook meer bijbels vuur en leeuwinnenmoed in haar beleidsverklaring. Met een ietsie concreter en vernieuwender beleid. Soepvlees rond de botten. Minister Bourgeois ringelorend met het soort welzijnsinitiatieven waarmee haar voorgangers toonaangevend bleken in en buiten Vlaanderen. Denk aan de opvoedingswinkels, de Bemoeizorg, de Witte Lintjes, de Droomjobfabriek of het project Intrafamiliaal Geweld. Limburgse topexport. Vanuit dit vogelperspectief gezien heeft flamboyance Thijs de afgelopen jaren niet bijster veel potten gebroken. Op haar sympathieke 10.000 stappeninitiatief na. Haar ziekte heeft daar zeker een rol in gespeeld, maar evengoed heeft het critici het zwijgen opgelegd. Van de zieken en de kranigen geen slecht woord.

Thijs' vernieuwingsdrang lag meer in het leukerige: beestige evenementen en opvallende initiatieven, gekruid met veel Bilzerse Sturm und Drang. Zonder teveel buhnelicht op haar mede-actoren. De manier waarop de deputé er in slaagt om een belangrijk orgaan als de Limburgse Integratieraad uit haar verklaring te houden, zegt genoeg.

Tegelijk betekent dit ook wel dat ze het serieus meent met de welzijnsproblematiek van de Limburgse allochtonen en de kansarmen. In tegenstelling tot enkele van haar collega's geeft deze deputé in haar beleid de allo's en de armo's de plaats die ze verdienen. Hoopvol is dat, hoewel de doelstelling 2020 voor de realisatie van één grote Limburgse identiteit tegelijk te veraf en te optimistisch dichtbij ligt.

Toch schuilt er nog wat fraais in Thijs' plan: de coöperatieve kinderopvang heeft alle jus om uit te groeien tot een nieuwe Limburgse topexportproduct in de welzijnssector. Sneuvelt Bourgeois' castratie van de provincie, dan kan Erika Thijs zich alsnog en ster op haar blouse prikken.